

Kondor Katalin: Hazudtak nekünk

2024 január 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Elhúzták az orrunk el?tt az Európai Unió nev? mézesmadzagot.

Pár hónap múlva, egész pontosan 2024. május 1-jén lesz húsz esztendeje, hogy mi, magyarok az Európai Unió teljes jogú tagjává váltunk. Több mint húszesztend?nyi távlatból s a sokéves tapasztalatunkból bátran levonhatjuk azt a következtetést, hogy mi nem ezt az Európát akartuk. Persze annak idején nem gondoltuk, nem is gondolhattuk, hogy az ígéret, miszerint a nyugati demokrácia és jogrendszer maga a szabadság és a jogbiztonság, egyszer csak egészen mássá válik. Magyarán diktatúrává. Szellemi és anyagi diktatúrává. Melynek vezet?je, az Európai Unió, szinte hibátlanul teljesíti a diktatúra már régen írásba foglalt szabályait. Multikulturalizmust er?ltetnek a Teremt? által különböz?nek „megalkotott” emberekre, egyetlen masszába óhajtják tömöríteni ?ket. A most mögöttünk hagyott esztend? pedig minden gondolkodó embert (kivéve szép számú honi hazaárulóinkat) meggy?zhetett arról, hogy „anyám, én nem ilyen lovat akartam”. Elég volt belenézni a nyugat-európai városok, falvak lakóinak az új esztend?t ünnepelni kívánó összejöveteleire, s meghallgatni a híreket, hogy meggy?z?djünk, jogbiztonságról aligha beszélhetünk. A nyugati úgymond demokrácia és jogrendszer igencsak er?teljes rend?ri jelenléttel képes fenntartani a rendet, megel?zni a b?neseteket. S ez nem csupán az ünnepek alkalmával van így. Ha pedig a szellemi élet szabadságát nézzük, na, e téren egyre nyilvánvalóbb, hogy Európa a nemzetek egyetlen masszába tömörítésén munkálkodik, s ennek a masszának kötelez? elfogadnia a gátlástalan liberalizmust, a multikulturalizmust, sarokba hajítani saját kultúráját, múltját, örökségét, s megtagadnia identitását. Mindezen jelenségekre számos példa van, mint ahogy arra is, miképpen alkalmazzák a világ urai a kirekesztés különböz? módozatait a másképp gondolkodók ellen. S ami a legundorítóbb, eközben folyton demokráciáról beszélnek.

Ha el?vesszük azokat az írásba foglalt ígéreteket, melyeket csatlakozásunk idején hangoztattak a világ fura urai, láthatjuk, hogy akkor még azt olvashattuk; a keresztény kultúra és identitás fontos pillére az Európai Uniónak. Mi több, az egyik fontos pillére. Ma ezen már csak keser?en mosolyogni lehet. A templomok, a keresztények elleni támadások, gyilkosságok, templomgyújtogatások, a vallás kigúnyolása, a közbiztonság felszámolása mindennapos cselekedetté váltak, miközben a jól ?rzött, biztonságiakkal körülvett fontos emberek azzal etetnek bennünket, hogy a terrorizmushoz hozzá kell szoknunk. Nekik nem, csak nekünk. S igen rövid id? alatt jutottunk el oda is, hogy valakinek a kereszténységét kimutatni nem illik, mert ez megsérthet másokat. Emlékszem, éppen az unióba való belépésünk idején olvashattuk a hírek között, hogy Ausztria valamelyik nagyvárosában elbocsátottak egy óvón?t, mert a Jézuskát emlegette karácsony idején. Azóta az ehhez hasonló cselekedetek mindennapossá váltak.

A másik mézesmadzag, mellyel az unió nagyszer?ségét próbálták bizonyítani a belépni kívánó tagállamoknak, a görög filozófiára és demokráciára való szellemi építkezés ígérete volt. Hogy európai létformánkat demokráciának nevezhetjük-e, különösen annak fényében, amit az EU urai cselekszenek és képviselnek, az inkább a vicc kategóriájába tartozik. Az unió az „amit szabad Jupiternek, azt nem szabad a kisökörnek” filozófia mentén tevékenykedik, hoz döntéseket, oszt ki büntetéseket. Mi, magyarok igazán megtapasztalhattuk az elmúlt esztend?kben, miféle demokrácia m?ködik Brüsszelben. A tolvajok demokráciája – magyar szemmel nézve – meg a hazaárulók demokráciája. Jól emlékszünk arra is, milyen vihart kavart az, hogy Magyarországon létezik nemzeti konzultáció. Már a puszta kifejezés hallatán rosszul lettek Brüsszel fura urai. Szerintük ez nacionalizmus és populizmus. És kész! Mert ?k ezt mondják.

Aztán volt itt egy harmadik pillér is a mézesmadzagok között. Mégpedig a római jog. Hajdan ezen nyugodott Európa. Ma azt sem tudjuk, mi fán terem. Eva Maria Barki, az Ausztriában él? nagyszer? nemzetközi jogász egyik Magyarországon tartott el?adásában mondta el azt az anekdotát, miszerint Obama amerikai elnök egyszer odaszólt Putyin orosz elnöknek, hogy nem tartja be a nemzetközi jogot. Putyin erre úgy válaszolt: „Bravó, önök végre észrevették, hogy nemzetközi jog egyáltalán létezik.” Nos, én nem tudom, hogy valójában létezik-e vagy sem, m?ködik-e vagy sem, így távolról s nem jogászi végzettséggel nem könny? ezt megállapítani. Mindenesetre, ha csak az illegális bevándorlással kapcsolatos mértéktelen és káros, mi több öngyilkos és Európa-ellenes jogi cselekedeteket nézzük, avagy a szólásszabadság elleni támadásokat, bátran kijelenthetjük, baj van a jogalkotással is az Európai Unióban. No meg sok mással.

Összegzésképpen megállapíthatjuk, hogy bizony, hazudtak nekünk, amikor elhúzták az orrunk el?tt az Európai Unió nev? mézesmadzagot. Ezen a huszadik „belépési évfordulón” aligha lesz mit ünnepelnünk. Normális ember ugyanis nem örül annak, ha méltatlanul bántják. Nem örül, ha semmibe veszik a véleményét. Nem örül, ha diktátumokat er?ltetnek rá, ha háborúba akarják lökni, ha alattvalónak kezelik, ha igaztalanul céltáblának használják. S mert mindezen cselekedetek velünk, pontosabban ellenünk történtek meg, hát úgy vélem, mi bizony semmiképp sem örülhetünk.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló